

Od te rane ni mogla Carmen Sylva dolgo okrevati. Edino v delu in strastnej marljivosti je pozabljala svoje žalosti.

Zgubivši pa svojo edinko postala je dolgo časa za vse apatična.

(Konec prihodnjč.)

Sreča.

Ne bova štela svetlih zlatov
Midva za najin zakon mlad —,
In domek najin tesen bode,
Palača ne i bel ne grad...

A radostna, kot kralj s kraljico
Stopila bova pred oltar...
Kaj nama v tej nebeškeji sreči
Bogastvo je pozemsko mar!

Vida.

Prijateljska pisma uredništvu, Slovenke'.*)

VIII.

Slavno uredništvo!

arica, mislila sem si sama pri sebi — v svojih monologih in v privatnem življenju se namreč ne zovem »II.« — če se te ne usmili uredništvo samo s kakšnim odgovorom, potem si pa ostala na cedilu s svojimi pismi in naj so ona bila še tako »Prijateljska« so pogorela s svojim predlogom do tal... Parokrat sem že sedela za mizoj, tudi pero sem že držala v svoji desni roki s trdno voljo, napisati »Slovenki« za Slovenke pismo, oh! pismo... in v svoji sveti jezici bi se bila celo zagnala v slavno uredništvo... ali gospica urednica, brez zamere, saj veste, da majhen lonček hitro vzkipi.

In danes, danes! Kar 2, reci dva odgovora nakrat! Sicer sreča, da sta dva, ker sta grozno kratka..., a boljše vsaj nekaj nego nič »Naprej« je moje geslo, moja korespondenca se razvija, torej odgovarjam najprej Mariji Ani, kateri se vidim »silno idealna«. Dà, dà, kar je v drugih narodih že istina, je v nas Slovencih še najslajši sen, to je res! Res je pa tudi to, da so v Skandinaviji in na Norveškem potovalne učiteljice, katere se drve s pomočjo »ski«, čez hribe in doline, po ledu in snegu od kraja do kraja, katere podučujejo ženstvo in je probujajo. In te »misojonarice« so se radovoljno lotile svojega težavnega posla, brezplačno se žrtvujejo in vodijo ženstvo. Oziraje

*) Za 25. št. došlo prepozno.